

ansættelse allerede være tilendebragt til den 15de September, og omtrent midt i October eller ialfsald til Efteraaret vil man kunne regne paa, at denne deres Ansættelse vil have passeret Skattecommissionerne. Man vil altsaa til den Tid have en fyldigere Oversigt end den, som man for Diebliffet kan have, over, hvad Skatteindtægten virkelig kan antages at udgjøre, og man vil altsaa ogsaa være istand til da med større Sikkerhed end nu at kunne bestemme, hvor stort et Tillæg man behøver at opkræve som Procent af Indtægten. Der er vel givet os en Slags Oversigt over, hvor meget man mener, at Skatteindtægten vil komme til at udgjøre. Den antages med det Tillæg, som den vil faae, dersom Lovforslaget endelig vedtages i den Skikkelse, som det her har faaet, at ville udgjøre omtrent 83 Millioner. Men dette berøver jo paa en, som det forekommer mig, meget løs Calculé. Det er jo muligt — jeg tvivler rigtignok om det, men det er dog ialfsald en Mulighed —, at Skatteindtægten nu, da Procentsystemet skal anvendes, vil fremtræde med en ganske anden og betydeligere Størrelse. Det er jo idetmindste de Herrers Haab, der holde stærkt paa Procentsystemet, at Skatteindtægten ved Hjælp af dette System vil fremtræde i en ganske anden Grad end tidligere, at den altsaa vil vise sig at være meget større end calculeret. Men, hvis dette bliver Tilfældet, da vil jo ogsaa det Tillæg, der behøves for at dække det Behov, som nu af Udvalgets Fleertal tilsigtes dækket ved den foreslaaede halve Procent, kunne dækkes ved en langt mindre Procent. Dette er min Grund til at antage, at der ikke foreligger nogen Nødvendighed for nu at forhøje Skatteprocenten fra 2 til 2½. Det har gjort mig meget ondt, at jeg i den Henseende ikke har kunnet slutte mig til de øvrige ærede Medlemmer af Udvalget, med hvem det ellers har været mig en saa stor Tilfredsstillelse at samarbejde.

Lehmann: Jeg troer, at, hvilken Beslutning, det høie Thing end maatte tage med Hensyn til de Udvalgsforslag, der her nærmest ere under Forhandling, saa ville de af den ærede sidste Taler anførte Grunde neppe

i saa Henseende kunne gjøre Udslaget. Det forekommer mig nemlig indlysende, at, hvilken Betænkelse man end maatte have ved det hele Massineriet, der her er opstillet, for at fremkalde Indtægten og derigjennem Indtægtskatten, saa er det dog vist, at, dersom det er godt nok til derefter at opkræve 2 pCt., saa maa det ogsaa være godt nok til derefter at opkræve 2½ pCt., og altsaa kunne de Betænkelse, udtalte eller udtalte, man i saa Henseende maatte have, ikke motivere en forffjellig Stilling ligesoverfor 2 og 2½ pCt. Duer Massineriet ikke, saa er 2 pCt. for meget, og duer det, eller er det ialfsald brugbart, saa maa det ligesaa godt kunne bruges til derefter at opkræve 2½ som 2 pCt. Det er to Spørgsmaal, der ere fuldkommen uafhængige af hinanden, men allermindst troer jeg, der kan eller bør være nogen Tanke om at opkræve denne halve Procent efter Indtægten i Aaret 1870; thi det vil jo forudsætte en Gjenoptagelse af den hele indviklede Operation, det vilde kræve en ganske overordentlig Opoffrelse af Tid og Kræfter af mangfoldige Mennesker, der i Penge jo er anslaaet til 75,000 Rd. Det kan umulig være den ærede sidste Talers Mening, at vi nu skulde opkræve 2 pCt. efter Skatteindtægten i 1869 og saa senere ½ Procent efter en ny Beregning af Skatteindtægten, bygget paa et andet Mars virkelige Indtægt; thi for at faae det frem, maatte den hele Operation med al sin Opoffrelse af Penge og Kræfter gjentages. Jeg troer, at, hvad man end maatte antage, saa ville disse Grunde og denne Udvei ikke paa nogen Maade kunne findes fyldestgjørende og brugbar. — Hvad nu selve Spørgsmaalet angaaer, da kan jeg forstikke, at det ikke har været Udvalgets Mening, at Forandringen fra 2½ til 2 pCt. skulde være en Rabat, en Nedgang i den Stat, der skulde stilles til Finantsernes Raadighed, men man har troet, at ved denne Skatteprocent i Forening med den Forandring, der er foregaaet med Hensyn til § 6, og som det høie Thing har givet sit Bifald, vilde det endelige Resultat blive det samme som før. Nu kan man sige: I bør ikke komme til os med en saadan Forudsætning, at det ene kan æquivalere det andet,